

**UCHWAŁA NR 415/2016
RADY MIEJSKIEJ W RADOMIU**

z dnia 19 grudnia 2016 r.

w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2017- 2019

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.Dz. U. z 2016 poz. 446 ze zm.) oraz art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2016 poz 224 ze zm.) Rada Miejska uchwala co następuje:

- § 1.** Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2017 – 2019 stanowiący załącznik do niniejszej Uchwały.
- § 2.** Wykonanie Uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Radomia.
- § 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2017 r.

Wiceprzewodniczący Rady
Miejskiej w Radomiu

Wiesław Wędzonka

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA LATA 2017 – 2019

Wprowadzenie

Przeciwdziałanie i zwalczanie narkomanii jest zadaniem własnym gminy, którego realizacja wynika z ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 poz. 446 ze zm.) oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2016 poz. 224 ze zm.).

W myśl powyższej ustawy przeciwdziałanie narkomanii realizuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo - wychowawczej i zdrowotnej, a w szczególności przez:

- a) działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i zapobiegawczą,
- b) leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych,
- c) ograniczanie szkód zdrowotnych i społecznych.

Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii formułując zasady, tryb postępowania w zakresie przeciwdziałania narkomanii określiła zadania jednostek samorządu terytorialnego w ww. obszarze. Zgodnie z art. 10 ustawy przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy obejmujących:

1. zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem,
2. udzielenie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej,
3. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo – wychowawczych i socjoterapeutycznych,
4. wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii,
5. pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Podstawę do działań w zakresie przeciwdziałania narkomanii stanowi Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2011 – 2016 oraz Narodowy Program Zdrowia na lata 2016 - 2020, a także Wojewódzki Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2011 – 2016. Niniejszy dokument stanowi kontynuację i rozwinięcie działań prowadzonych w latach ubiegłych przez Gminę Miasta Radomia

Diagnoza problemu

Pod pojęciem **narkomanii** rozumie się stałe lub okresowe używanie w celach innych niż medyczne środków odurzających lub substancji psychotropowych albo środków zastępczych, w wyniku czego może powstać lub powstało uzależnienie od nich.

Używanie narkotyków, szczególnie przez młodzież gimnazjalną oraz uczniów szkół ponadgimnazjalnych, niesie ze sobą powszechne znane szkody zdrowotne i społeczne.

Problem używania substancji psychoaktywnych przez młodzież.

Transformacja ustrojowa w Polsce przyniosła za sobą nie tylko zmiany prawne i gospodarcze, ale także nowe normy, wartości i wzorce zachowań. Procesowi temu towarzyszyło pojawianie się nowych znaczących autorytetów osobowych i instytucjonalnych. Wzrosły swobody obywatelskie, zmniejszyła się natomiast skuteczność instytucji kontroli społecznej. Jedną z najpoważniejszych kwestii społecznych, przed którą stanęły instytucje zajmujące się wychowaniem i edukacją, a także osoby kreujące politykę w państwie jest używanie przez młodzież alkoholu i innych substancji psychoaktywnych. Badania pokazują, że w latach 90 mieliśmy w Polsce do czynienia ze znacznym wzrostem rozmiarów problemu używania narkotyków. W literaturze psychologicznej i opracowaniach socjologicznych wielokrotnie podkreśla się współzależność pomiędzy trudnymi relacjami rodzinnymi i brakiem wsparcia oraz pomocy ze strony rodziców i zachowaniami problemowymi związanymi z piciem alkoholu i sięganiem po narkotyki przez młodzież. Wobec nasilających się problemów, pod auspicjami Rady Europy w 1995 roku uruchomiony został wielki europejski program badawczy obejmujący ponad 30 krajów naszego kontynentu (w tym Polskę), dotyczący monitorowania zjawisk związanych z piciem alkoholu, zażywaniem narkotyków, paleniem tytoniu oraz zachowaniami prozdrowotnymi młodzieży.

Problem narkomanii na terenie Radomia.

Zgodnie z raportem z badania wykonanego przez Instytut Psychologii Zdrowia Polskiego Towarzystwa Psychologicznego w Warszawie pn. „Picie alkoholu i używanie narkotyków przez młodzież szkolną na terenie Radomia” i w porównaniu do danych z raportu z badań przeprowadzonych w 2007 roku, problem narkotykowy wśród młodzieży szkolnej uległ pogłębieniu. Do środków psychoaktywnych używanych przez młodzież w Radomiu dołączyły dopalacze i napoje energetyczne.

W roku 2007 co dziesiąty uczeń gimnazjum miał za sobą inicjację narkotykową (marihuana/haszysz), w roku 2011 – już co trzeci. Daje się zauważyć nagły przyrost kontaktów z narkotykami u młodzieży w szkole podstawowej. O ile 3,4 % starszych uczniów (16 lat i więcej) zażyło narkotyków po raz pierwszy w szkole podstawowej, o tyle już 12,5% uczniów klas 3 gimnazjum (14-15 lat) miało za sobą inicjację narkotykową, tj. cztery razy więcej.

We wszystkich realizowanych badaniach rozpowszechnianie używania marihuany, haszyszu, konopi, amfetaminy czy innych substancji psychoaktywnych było większe wśród chłopców niż u dziewcząt.

Około połowa badanych nie знаła miejsc dostępności marihuany czy haszyszu. 17% wskazało ulicę i park. 14 % wskazało dyskotekę lub bar. 10 % wskazało szkołę. 8% wskazało Internet. Ponad 22 % wskazało inne miejsce. Daje się zauważyć, iż niektórzy z badanych wskazali po kilka odpowiedzi.

W Radomiu, w grupie młodszych uczniów dostępność amfetaminy była oceniona jako łatwa podobnie jak w ogólnopolskich badaniach zrealizowanych 4 lata wcześniej, w starszej grupie dwukrotnie rzadziej uczniowie deklarowali, że łatwo jest im zdobyć te substancje.

Problem „dopalaczy” (smart drugs, legal highs) pojawił się w Europie w połowie poprzedniej dekady. W Polsce zaczął narastać w drugiej połowie poprzedniej dekady. Problem dopalaczy rozwijał się na styku świata substancji legalnych i nielegalnych. „Dopalacze” oferowane są w większości krajów europejskich, a także w internecie. Wszędzie problem ten jest przedmiotem troski władz i zaniepokojenia społecznego. Nasza wiedza na temat dopalaczy jest wyrywkowa, zarówno w wymiarze farmakologicznym, jak społeczno - kulturowym. Brak nawet precyzyjnej naukowej definicji „dopalaczy”. „Dopalacze” określić można jako preparaty zawierające w swym składzie substancje psychoaktywne nie objęte kontrolą prawną. Niektóre z nich są pochodzenia roślinnego, inne – syntetycznego. Dopapalacze w zasadzie cieszą się statusem legalności, jednak obrót nimi odbywa się na zasadach pewnego wybiegu, co stanowi ominięcie prawa. W Polsce, jeszcze do października 2010 r., „dopalacze” sprzedawane były jak produkty kolekcjonerskie, w innych krajach sprzedawane bywają jako kadełko, sole do kąpieli, odświeżacze powietrza, itp. Z używaniem „dopalaczy” wiąże się wiele zagrożeń. Są to nowe, nieprzebadane substancje przyjmowane wedle nowych nierozpoznanych wzorów. W efekcie brak doświadczeń z tymi substancjami zwiększa ryzyko powikłań u użytkowników. Co do niektórych z tych substancji można przypuszczać, że są bardziej niebezpieczne niż ich nielegalne odpowiedniki, inne mogą się okazać całkiem niegroźne. W latach 2010-2016 r. szpitale raportowały liczne przypadki zatrucia, w tym śmiertelnych. Zgłaszały też, że z powodu trudności w określeniu obrazu toksykologicznego używanych dopalaczy, utrudnione było niesienie pomocy osobom, które przedawkowały.

Według badań przeprowadzonych przez Komendę Wojewódzką zs. w Radomiu wynika, iż w porównaniu z poprzednim badaniem, w 2011 r. niewiele się zmieniła sytuacja związana z używaniem dopalaczy. Do ich używania przynawalo się wówczas 11% 15-16 latków i 16% 17-18-latków. W 2015 r. dopalaczy używało kiedykolwiek w życiu 10% młodszej młodzieży i 13% starszej. Starsi sięgają chętniej po konopie. Mniej więcej na podobnym poziomie pozostało używanie przetworów konopi - wśród 15-16-latków cztery lata temu przynawalo się do tego 24% osób, w 2015 roku – 25%. Tendencja wzrostowa używania konopi jest zaś wśród ich starszych kolegów - w 2011 r. korzystało z nich kiedykolwiek w życiu 37% 17-18-latków, a w 2015 roku zadeklarowało to 43%.

Z badań przeprowadzonych w 2016 r. w Radomiu przez Komendę Wojewódzką Policji zs. w Radomiu na próbie reprezentatywnej 10 979 uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w wieku 15 – 19 lat, 5 772 dziewcząt i 5 207 chłopców wynika iż:

- Dominująca liczba badanych (85%) trafnie klasyfikuje dopalacze, jako substancje, których produkcja, sprzedaż, reklamowanie jest w Polsce ustawowo zakazane.
- Przeważająca większość badanych twierdzi, że posiada wystarczającą wiedzę na temat dopalaczy (77,6%), brak takiej wiedzy lub trudność w jej oszacowaniu wskazuje 22,4%.
- Źródłem zasobnym w wiedzę dotyczącą dopalaczy są najczęściej nauczyciele (62,08%), następnie Internet (59,09%), rodzice (30,06%) oraz koleżanki i koledzy (29,53%).
- Dominująca większość badanych (92,47%) nigdy nie zażywała dopalaczy i nie miała propozycji zażywania tych substancji na terenie szkoły, do której uczęszcza. Ale 7,6% badanych zażywało, z tego 3,9% było w szkole pod wpływem tych środków.
- Ci którzy zażywali dopalacze byli zmotywowani do tego najczęściej ciekawością i namową znajomych, przychodzili do szkoły pod wpływem tych środków, bowiem sięgają po nie bardzo często (w większości codziennie).
- Według opinii uczniów dopalacze zażywane są najczęściej w klubach młodzieżowych (62,25%), u znajomych (56,49%), a także w toaletach szkolnych (29,31%).
- Najczęściej uczniowie zwrócili by się o pomoc w tej sprawie do rodziców (90,54%), kolegów (34,16%), pedagoga, psychologa szkolnego (29,13%), jednakże dość duża grupa (14,72%) nie powiedziała o tym problemie nikomu.
- Młodzież wskazuje, że uczniowie najczęściej zażywają dopalacze na wagarach (69,8%), po zajęciach szkolnych (40,61%) oraz na wycieczce, obozie, kolonii (39,38%).

- Badani wskazują na szeroki katalog determinantów zażywania dopalaczy, jednak większość wiąże się z zaspokojeniem potrzeby akceptacji i afiliacji, zatem rodziców, nauczycieli oraz młodych ludzi należy uwrażliwiać na te potrzeby.

Z raportu Policji w Radomiu wynika iż do końca września 2016 r. Policja zabezpieczyła na terenie Radomia następujące ilości narkotyków:

Amfetamina – 5 887,4 gr.

Marihuana – 1 485,2 gr.

Dopalacze – 68,9 gr.

W związku z tym zatrzymano 53 osoby w tym 42 mężczyzn i 11 kobiet.

CELE I ZADANIA GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA LATA 2017 – 2019

Cel główny

Celem Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2017 - 2019 jest ograniczenie zażywania środków odurzających, szczególnie wśród dzieci i młodzieży oraz związanych z tym problemów zdrowotnych i społecznych występujących na terenie Gminy Miasta Radomia.

Do osiągnięcia powyższego, niezbędnym jest określenie wskaźników bazowych i docelowych, według których zostaną opisane i ocenione określone cele zrealizowane dzięki Programowi. Opis rezultatów zostanie zawarty w sporządzonej ewaluacji końcowej.

Sposób realizacji Zadania

I. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem.

1. Wsparcie finansowe działalności poradni profilaktyki i terapii uzależnień w zakresie realizowanych programów terapeutycznych adresowanych do osób zagrożonych uzależnieniem od narkotyków oraz ich rodzin.

Wskaźniki monitoringu:

- a) liczba placówek zajmujących się pomocą terapeutyczną i rehabilitacją dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem na terenie Miasta Radomia w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- b) liczba osób z problemem narkotykowym w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- c) odsetek osób skierowanych do leczenia stacjonarnego w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- d) liczba porad i konsultacji udzielonych w powyższym zakresie w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- e) liczba rodzin objętych pomocą w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- f) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,
- g) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

II. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej.

1. Dofinansowanie programów wspierających dla członków rodzin z problemem narkomanii.

Wskaźniki monitoringu:

- a) ilość programów w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- b) liczba osób objętych programami w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- c) liczba rodzin objętych pomocą w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- d) ilość porad, konsultacji i interwencji w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- e) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,
- f) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

III. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności adresowanych do dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów.

1. Dofinansowanie programów profilaktyki uzależnień, w szczególności skierowanych do dzieci i młodzieży, w środowiskach osób zagrożonych narkomanią: w pubach, klubach, dyskotekach oraz w miejscach spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież, w których istnieje zagrożenie kontaktu z narkotykami.

Wskaźniki monitoringu:

- a) ilość zrealizowanych programów profilaktycznych w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- b) liczba godzin pracy streetworkerów i partyworkerów w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- c) liczba odbiorców programu w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- d) liczba miejsc, w których realizowano program w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- e) ilość raportów dotyczących problematyki uzależnień w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- f) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,
- g) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

2. Dofinansowanie alternatywnych form spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież m.in. pozalekcyjnych zajęć sportowych.

Wskaźniki monitoringu:

- a) ilość zrealizowanych programów profilaktycznych w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- b) liczba uczestników zajęć sportowo rekreacyjnych w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- c) miejsce realizacji działań,
- d) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,
- e) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

3. Zakup materiałów informacyjno – edukacyjnych.

Wskaźniki monitoringu:

- a) ilość rozpowszechnionych materiałów informacyjno - edukacyjnych w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- b) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,
- c) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

4. Pokrywanie kosztów szkoleń, konferencji.

Wskaźniki monitoringu:

- a) ilość zrealizowanych szkoleń w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- b) liczba uczestników szkoleń w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- c) ilość zrealizowanych konferencji w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- d) liczba uczestników konferencji w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- e) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,
- f) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

5. Finansowanie i współudział w ogólnopolskich i lokalnych kampaniach edukacyjnych związanych z profilaktyką uzależnień, organizowanie lokalnych imprez profilaktycznych, konkursów, konferencji prasowych i debat w lokalnych mediach.

Wskaźniki monitoringu:

- a) ilość kampanii i akcji profilaktycznych w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- b) ilość konferencji prasowych w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- c) ilość debat w lokalnych mediach w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- d) liczba uczestników w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- e) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,
- f) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

6. Organizowanie i finansowanie lokalnych diagnoz, badań, sondaży pozwalających ocenić aktualny stan problemów narkotykowych.

Wskaźniki monitoringu:

- a) ilość zrealizowanych diagnoz, badań i sondaży w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- b) liczba ankietowanych w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- c) ilość raportów dotyczących problematyki uzależnień w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- d) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,
- e) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

7. Finansowanie szkoleń dla nauczycieli i pracowników radomskich placówek oświatowo – wychowawczych oraz Straży Miejskiej w zakresie problematyki narkotykowej.

Wskaźniki monitoringu:

- a) ilość przeprowadzonych szkoleń w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- b) liczba przeszkolonych osób w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- c) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,
- d) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

8. Dofinansowanie programów z zakresu profilaktyki narkomanii realizowanych w radomskich placówkach oświatowo – wychowawczych.

Wskaźniki monitoringu:

- a) ilość zrealizowanych programów w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- b) liczba osób uczestniczących w programach w bieżącym roku/w poprzednim roku,
- c) miejsce realizacji działań,
- d) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,
- e) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

IV. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.

1. Udzielanie wsparcia finansowego, rzeczowego, organizacyjnego i merytorycznego organizacjom pozarządowym oraz instytucjom działającym w obszarze prewencji narkotykowej.

2. Budowanie systemu współpracy, wymiana informacji.

3. Zlecenie do realizacji zadań wynikających z Programu.

4. Współpraca merytoryczna.

5. Udzielanie rekomendacji.

Wskaźniki monitoringu:

a) ilość konkursów w związku z realizacją zwalczania i przeciwdziałania narkomanii na terenie Radomia w bieżącym roku/w poprzednim roku,

b) ilość zadań w związku z realizacją zwalczania i przeciwdziałania narkomanii na terenie Radomia w bieżącym roku/w poprzednim roku,

c) liczba porad i konsultacji w związku z realizacją zadań z zakresu przeciwdziałania narkomanii w bieżącym roku/w poprzednim roku,

d) liczba udzielonych rekomendacji w bieżącym roku/w poprzednim roku,

e) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,

f) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

V. Pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

1. Organizacja szkoleń dla pracowników socjalnych.

2. Prowadzenie zajęć informacyjno – edukacyjnych z elementami wsparcia psychologicznego dot. rozwiązywania bieżących problemów życiowych.

3. Podejmowanie działań interwencyjnych w sytuacjach kryzysowych.

Wskaźniki monitoringu:

a) liczba zrealizowanych szkoleń w bieżącym roku/w poprzednim roku,

b) ilość godzin szkoleniowych w bieżącym roku/w poprzednim roku,

c) liczba przeszkolonych pracowników socjalnych w bieżącym roku/w poprzednim roku,

d) liczba osób objętych działaniami w bieżącym roku/w poprzednim roku,

e) liczba rodzin objętych pomocą w bieżącym roku/w poprzednim roku,

f) terminy realizacji działań: 2017, 2018, 2019,

g) wysokość środków finansowych z budżetu gminy wykorzystanych na powyższe działania.

ADRESACI GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA LATA

2017 – 2019

Program skierowany jest do wszystkich mieszkańców Radomia, którzy w życiu spotykają się z problemem narkomanii oraz jego konsekwencjami, a także do wszystkich zainteresowanych tą problematyką, a w szczególności do:

- dzieci, młodzieży i osób dorosłych z grup ryzyka,
- osób uzależnionych i współuzależnionych od narkotyków,
- rodzin z problemem narkotykowym,
- pracowników podmiotów działających na terenie Miasta Radomia, a zajmujących się zawodowo przeciwdziałaniem narkomanii (pedagodzy, nauczyciele, psychologowie, pracownicy socjalni, terapeuci).

REALIZATORZY GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA

LATA 2017 – 2019

Realizatorem Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2017 – 2019 jest Prezydent Miasta Radomia za pośrednictwem Wydziału Zdrowia i Polityki Społecznej Urzędu Miejskiego w Radomiu. Ze względu na wielopłaszczyznowe oddziaływanie problemu narkomanii na społeczeństwo Radomia, partnerami i realizatorami programu będą: Wydział Edukacji, Biuro Sportu i Turystyki, placówki ochrony zdrowia, organizacje pozarządowe, Komenda Miejska Policji w Radomiu, Straż Miejska w Radomiu, Powiatowa Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Radomiu oraz Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Radomiu. Biorąc pod uwagę fakt, że Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2017 – 2019 dot. bardzo różnych problemów społecznych, często towarzyszących problemom uzależnienia i współuzależnienia od narkotyków, należy zakładać, że będzie on wchodził w interakcje z innymi, realizowanymi równolegle programami, a zwłaszcza z: Gminnym Programem Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Radomiu, oraz z Programem Współpracy Gminy Miasta Radomia z Organizacjami Pozarządowymi.

ZASADY FINANSOWANIA GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA

NARKOMANII NA LATA 2017 – 2019

Źródłem finansowania zadań Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii są środki finansowe z budżetu Miasta Radomia, w szczególności pochodzące z opłat za wydanie zezwoleń na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych. Na realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii wydano w roku 2016 - 113 260 zł, a w roku 2017 przewidziane są środki finansowe w wysokości 120 000 zł. Środki finansowe na lata 2018 – 2019 będą co roku ogłaszane w Uchwale budżetowej Gminy Miasta Radomia. O dofinansowanie

realizacji zadania mogą się ubiegać osoby fizyczne i prawne, a także jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

SPRAWOZDANIE Z REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA LATA 2017 – 2019

Sprawozdania merytoryczne i finansowe z realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii będą przedstawiane Radzie Miejskiej w Radomiu przez Prezydenta Miasta Radomia w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie. Po zakończeniu realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2017 – 2019 zostanie przeprowadzona ewaluacja końcowa Programu, z której raport zostanie przedstawiony Radzie Miejskiej w Radomiu przez Prezydenta Miasta Radomia w terminie do dnia 31 marca 2020 roku.